

Sygn. akt IV Cz 698/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Elżbieta Jaroszewicz

SO Andrzej Jastrzębski

SO Mariola Watemborska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi T. W. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S.J. D. podjętą w sprawie Km 1104/13 prowadzanej na wniosek A. I.

na skutek zażalenia skarżącej T. W.

od postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 25 września 2015r. w sprawie IX Co 2107/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 698/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w S. odrzucił zażalenie skarżącej T. W. z dnia 27 czerwca 2015r. uznając, że pomimo wezwania do usunięcia braków formalnych w/w zażalenia, braków tych skarżąca nie usunęła wobec czego jej zażalenie jako dotknięte brakami podlegało odrzuceniu.

Z taką decyzją Sądu I instancji nie zgodziła się T. W. składając skuteczne zażalenie, z treści którego zdaje się wynikać, że żaląca domaga się uchylecia zaskarżonego postanowienia i nadania biegu jej zażaleniu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie skarżącej jako bezzasadne nie zasługuje na uwzględnienie.

Słusznie bowiem Sąd Rejonowy w S. uznał, że skarżąca pomimo właściwego wezwania do uzupełnienia braków formalnych złożonego zażalenia tych braków nie uzupełniła.

Zauważyć należy, że w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w S. wydał kilka postanowień. Skarżąca składała zażalenia na wydane przez Sąd postanowienia, za każdym razem zażalenia te dotknięte były brakami formalnymi, wobec czego wzywano skarżącą do usunięcia tych braków.

Po doręczeniu skarżącej odpisu postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 24 kwietnia 2015r., w którym odrzucono jej zażalenie na postanowienie sądu z dnia 25 lutego 2015r., skarżąca złożyła w sądzie pismo nazwane Zaświadczeniem. Wobec uzasadnionej wątpliwości sądu jak należy w/w pismo potraktować, wezwano skarżącą do sprecyzowania

treści pisma z dnia 26 czerwca 2015r. poprzez wskazanie, czy jest to kolejne zażalenie, czy pismo to ma inny charakter. W odpowiedzi na powyższe wezwanie skarżąca sprecyzowała, że jej pismo nazwane zaświadczeniem w istocie jest zażaleniem. Nie wskazała jednak jakie postanowienie (z jakiej daty zaskarża). Wobec stwierdzenia tego braku formalnego po raz kolejny wezwano skarżącą do usunięcia - tym razem już braków formalnych zażalenia z dnia 27.06.2015r. poprzez :

- wskazanie daty postanowienia, które skarży;
- uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 30 zł

w terminie tygodniowym od doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia zażalenia.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie skarżąca poinformowała sąd, że uzupełniła braki formalne, choć w istocie nie wskazała daty postanowienia, na które złożyła zażalenie z dnia 27.06.2015r., ani też nie uiściła opłaty od zażalenia w wysokości 30 zł, twierdząc, że została zwolniona w całości od kosztów.

Zgodzić się należy w tym miejscu z sądem I instancji, iż stanowisko skarżącej podnoszone w ostatnim zażaleniu nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy. Wbrew bowiem twierdzeniom T. W. w przedmiotowej sprawie nie została ona zwolniona od kosztów sądowych, bowiem jej wniosek o zwolnienie od tych kosztów złożony w piśmie z dnia 16 lipca 2015r. został prawomocnie zwrócony zarządzeniem z dnia 26.08.2015r. wydanym przez referendarza sądowego, tak więc istniały podstawy do wezwania skarżącej do uiszczenia opłaty od zażalenia z dnia 27.06.2015r. W piśmie skarżącej z dnia 21.09.2015r. w żadnym miejscu nie pada też data wydania przez Sąd zaskarżonego postanowienia – do wskazanie, której to daty skarżąca została wezwana.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13§2 k.p.c., zażalenie skarżącej jako bezzasadne należało oddalić.